

حوار گفتگو

حوار به معنی گفتگو و مصدر است جمعش حواریات / حاورٌ یُحاورُ حاورٌ مُحاورَةٌ و حواریاً / دقت کنید مصدرهای بیش از سه حرف به صورت جمع مؤنث سالم جمع بسته می شوند. مانند: حوارٌ * حواریات، إحسان * إحسانات، تعریف * تعریفات، اکتشاف * اکتشافات

التعارفُ فی مطارِ النَجَفِ الأشرفِ آشنایی در فرودگاه نجف اشرف

التعارفُ: آشنایی، بر وزن تفاعل / تعارفٌ یتعارفُ تعارفاً / فی: حرف / مطار: فرودگاه، محل پرواز / مطار جمعش مطارات دقت کنید «مطار» مذکر اما جمعش مطارات جمع مؤنث سالم است / بعضی از اسم های مذکر غیرعاقل که جمع مکسر ندارند به صورت جمع مؤنث سالم جمع بسته می شوند. مانند: مُکَيِّفٌ (کولر) مُکَيِّفَاتٌ، فَرَاغٌ (خالی) فَرَاغَاتٌ، معبود * معبودات، ریاضی * ریاضیات و ... / النَّجَفِ: مضافٌ إليه / نَجَفٌ: اسم خاص / الأشرفُ: صفت برای نَجَفِ / أشرفٌ برونز أفعال به معنی شریف، شریف تر

زائرٌ مَرَقَدٌ أمير المؤمنين علي (ع) أحدُ الموظَّفينَ في قاعةِ المطارِ

زائر آرامگاه امیرمؤمنان علی (ع) یکی از کارمندان در سالن فرودگاه

زائر برونز فاعل، زیارت کننده / زائر جمعش زواری / این جمع ها را حفظ کنید کافر * کفار، سائح (گردشگر) * سائح، ساکن * سکان کاتب * کتاب، حاکم * حکام، عالم * عالم / مَرَقَدٌ: مضافٌ إليه / مَرَقَدٌ برونز مَفْعَل آرامگاه، محل خوابیدن / رَقَدَ: بستری شد، خوابید امیر: مضافٌ إليه / المؤمنین: مضافٌ إليه / مؤمن برونز مَفْعَل / علی: اسم خاص / أحد: اسم و مضاف / الموظَّفينَ: مضافٌ إليه مؤظَّف: کارمند / مؤظَّف برونز مَفْعَل / فی قاعة: حرف و اسم / قاعة: سالن / قاعة = صالة / المطار: مضافٌ إليه / مطار جمعش مطارات

السَّلَامُ عَلَیْكُمْ سلام بر شما وَ عَلَیْكُمْ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ سلام و رحمت خدا و برکاتش بر شما باد

سَلَامٌ = سَلِمٌ، صَلُحٌ / السَّلَامُ: اسم و مصدر دوم از فعل سَلَمَ / سَلَمٌ یُسَلِّمُ سَلَمًا وَسَلَامًا / عَلَیْكُمْ: حرف و اسم / رَحْمَةٌ: اسم و مصدر رَحِمَ یَرْحَمُ اِرْحَمَ رَحْمَةً / اللَّهُ: مضافٌ إليه / بَرَکَاتٌ مفردش بَرَکَةٌ / ه: مضافٌ إليه

صَبَاحُ الخَیْرِ یا أُخِی صبح به خیر برادرم صَبَاحُ النُّورِ و السُّرُورِ صبح به خیر و شادی

صَبَاحٌ: اسم، أوَّلُ النَّهَارِ / الخَیْرِ: مضافٌ إليه / خَیْرٌ: خوبی / یا: حرف ندا / أُخٌ: منادا / ی: مضافٌ إليه / مَثْنَاي «أخ» * أَخَوَانٍ، أَخَوَانِ «أخ» جمع مکسرش إِخْوَانٌ و إِخْوَةٌ // صَبَاحٌ: مضاف / النُّورِ: مضافٌ إليه / وَ: حرف عطف / السُّرُورِ: معطوف (نمی خوانیم) سُرُورٌ = فَرَحٌ، بَهْجَةٌ / سُرُورٌ # حُزْنٌ

کَیْفَ حَالِکَ؟ حالت چطور است؟ أَنَا بِخَیْرِ، وَ کَیْفَ أَنْتَ؟ من خوبم، و تو چطور؟

کَیْفَ: اسم استفهام (پرسشی) / حَالٌ جمعش أحوال / کَ: مضافٌ إليه / أَنَا: ضمیر منفصل، متکلم و حَذَهُ / بِخَیْرِ: حرف و اسم / خَیْرٌ: خوبی وَ: حرف عطف (نمی خوانیم) / أَنْتَ: ضمیر منفصل، مفرد مذکر مخاطب (دوم شخص مفرد)

بِخَیْرِ وَ الحَمْدُ لِلَّهِ. خوبم، خدا را شکر عَفْوًا، مِن أین أنت؟ ببخشید، اهل کجایی؟

بِخَیْرِ: حرف و اسم / الحَمْدُ: اسم و مصدر / حَمِدَ یَحْمَدُ اِحْمَدًا حَمْدًا / حَمْدٌ = مَدْحٌ / حَمْدٌ # دَمٌ / اللَّهُ: حرف و اسم / ل + اللَّهُ / اللَّهُ: اسم خاص، مفرد، مذکر / عَفْوًا: اسم و مصدر است ولی به صورت فعل «ببخشید» ترجمه می شود / عَفَا یَعْفُو أَعْفًا عَفْوًا / مِن أین: حرف و اسم مِن أین: از کجا، اهل کجا // / أین: اسم استفهام / أَنْتَ: ضمیر منفصل، مفرد مذکر مخاطب (دوم شخص مفرد)

أنا من الجُمهوریةِ الإسلامیةِ الإیرانیةِ. ما اسمک الکریم؟ کریم: بزرگوار، شریف

من از جمهوری اسلامی ایران هستم. اسم شریف شما چیست؟

أنا: ضمیر منفصل، متکلم و حَذَهُ / مِن: حرف / دقت کنید در زبان عربی صفت صفت نداریم بنابراین در الجُمهوریةِ الإسلامیةِ الإیرانیةِ

الإسلامیة صفت اول برای جمهوریة و الإیرانیة صفت دوم برای جمهوریة است / الجُمهوریةِ الإسلامیةِ الإیرانیةِ یعنی جمهوری اسلامی

ایران / دقت کنید بعضی از ترکیب های وصفی عربی در فارسی به صورت ترکیب اضافی ترجمه می شوند. جمهوریةِ الإیرانیةِ یعنی

جمهوری ایران که ایران در فارسی مضافٌ إليه است اما در عربی صفت مانند: الشَّعبُ الإیرانی: ملت ایران، العالمُ الإسلامی: جهان اسلام

ما: اسم استفهام، چیست / در ترکیب «اسمک الکریم» کلمه «اسم» مضاف و موصوف است، ک: مضاف إليه آن و الکریم: صفت آن است چرا کلمه «اسم» مانند صفتش «ال» نگرفته است؟ چون «اسم» مضاف شده «ال» نگرفته است و مضاف «ال» و «توین» نمی گیرد درست ها به ترجمه و شناخت ترکیب هایی که در آن یک اسم هم مضاف الیه و هم صفت می گیرد یا به عبارتی یک اسم هم مضاف و هم موصوف است، دقت کنید مانند خاتمها الذهبی، واجباتها المدرسیة، فریقنا الفائز، علی عباد الله الصالحین، اسمک الکریم و ...

اسمی حسین و ما اسمک الکریم؟ اسمی عبد الرحمان.

اسم حسین است و اسم شریف شما چیست؟ اسم عبد الرحمان است.

اسم جمعش أسماء / ی: مضاف إليه / اسمک الکریم: اسم: مضاف و موصوف، ک: مضاف إليه، الکریم: صفت برای اسم، اسم چون مضاف شده «ال» نگرفته است / عبد الرحمان: مضاف و مضاف إليه / عبد الرحمان: باهم اسم خاص است

هل سافرت إلى إيران حتى الآن؟ لا، مع الأسف. لكنني أحب أن أسافر.

آیا تا کنون به ایران سفر کرده ای؟ نه، متأسفانه، ولی من دوست دارم که سفر کنم.

هل: حرف استفهام (پرسشی) / دقت کنید از کلمه های پرسشی «هل و أ» حرف و بقیه اسمند / سافرت: فعل ماضی، مفرد مذکر مخاطب

(دوم شخص مفرد)، ثلاثی مزید مصدرش مُسافَرة / سافر يسافر سافر مسافرة / در خواندن کلمه های بروزن «مفاعلة» دقت کنید و آن ها را

مفاعلة نخوانید، غلط است. مانند مُشاهدة، مُساعدة، مُکاتبة، مُسافرة إلى ایران: حرف واسم / ایران: اسم خاص، مفرد، مؤنث

حتى الآن: حرف واسم / حتى حرف به معنی «تا» / آن = وقت / فی آن واحد: در یک زمان، در یک لحظه / الآن: حالا، اکنون

لا: حرف جواب است / دقت کنید تاکنون سه نوع «لا» خواندیم که شناخت آنها در سوالات تستی و تشریحی مهم است: ۱- لای نفی که

برسرفعل مضارع می آید و آخرش را تغییر نمی دهد ۲- لای نهی که برسرفعل مضارع می آید و آخرش را تغییر می دهد یعنی ضمه «ُ» را

تبدیل به ساکن «َ» و نون آخرش را حذف می کند به جز جمع های مؤنث ۳- لای جواب که در پاسخ به سؤال گفته می شود. هل أنت

مدرس؟ لا / مع الأسف: متأسفانه / دقت کنید «مع و عند» اسم دائم الإضافة و اسم بعدشان مضاف إليه است / دائم الإضافة یعنی همیشه

مضافند و اسم بعدشان مضاف إليه است و باهم یک ترکیب اضافی هستند / الأسف: مضاف إليه / لکن: ولی، با تشدید نون حرف برطرف

کننده ابهام است و بر سر اسم می آید / أحب: فعل مضارع، متکلم وحده (اول شخص مفرد)، ثلاثی مزید مصدرش إيجاب / أحب در اصل

أحب بروزن أفعل بوده است أحب (أحبب) يحب (يحبب) أحب (أحبب) إيجاباً / أن أسافر: فعل مضارع، متکلم وحده (اول شخص مفرد)،

ثلاثی مزید مصدرش مُسافَرة / أن + مضارع + که + مضارع التزامی، أن أسافر: که سفر کنم / دقت کنید «أن» برسرفعل می آید نه اسم

إن شاء الله تسافر إلى إيران! إن شاء الله، إلى اللقاء، مع السلامة.

اگر خدا بخواهد به ایران سفر می کنی. إن شاء الله، به امید دیدار، به سلامت.

إن شاء الله: اگر خدا بخواهد / إن: حرف شرط به معنای «اگر» / شاء: فعل ماضی، مفرد مذکر غائب، ثلاثی مجرد مصدرش مشيئة

شاء يشاء مشيئة / شاء = طلب، أراد / شاء: خواست مضارع آن يشاء: می خواهد / جهت اطلاع بدانید که «إن» بعدش فعل شرط و جواب

شرط می آید و در اینجا «شاء: فعل شرط» و «تسافر: جواب شرط» است / فعل شرط معمولاً مضارع التزامی ترجمه می شود / در ترجمه

این حروف دقت کنید: أن (که)، إن (اگر)، إن (همانا، قطعاً، بی گمان، به درستی که) آن (که)، «إن و أن» برسرفعل می آیند اما «إن و أن»

بر سر اسم می آیند / تسافر: فعل مضارع، مفرد مذکر مخاطب (دوم شخص مفرد)، ثلاثی مزید مصدرش مُسافَرة / إلى اللقاء: حرف و اسم

مع: اسم دائم الإضافة / السلامة: مضاف إليه

في أمان الله. خدا حافظ. في أمان الله وحفظه، يا حبيبي. خدا حافظ و نگهدار، ای دوستم

في أمان: حرف واسم / أمان: اسم / الله: مضاف إليه / و: حرف عطف / حفظ: معطوف (نمی خوانیم) / ه: مضاف إليه / یا: حرف ندا

حبيب: منادا (نمی خوانیم) / حبيب = صديق، خليل / حبيب # عدو / حبيب جمعش أحبباء و أحبة / ی: مضاف إليه

التمرین الأول ص ۶: ترجم هذه الجملة و اكتب نوع الأفعال.

اكتب رسالتك. نامه ات را بنویس اكتب: امر لا تكتب على الجدار. روی دیوار ننویس. لا تكتب: فعل نهي اكتب: فعل امر، مفرد مذکر مخاطب (دوم شخص مفرد)، ثلاثی مجرد مصدرش كتابة / كتب يكتب اكتب كتابة / دقت کنيد منفی اكتب می شود لا تكتب / لا تكتب: فعل مضارع (نهی)، مفرد مذکر مخاطب (دوم شخص مفرد)، ثلاثی مجرد مصدرش كتابة / على الجدار: حرف واسم اكتبوا واجباتکم. تکالیفتان را بنویسید. اكتبوا: امر هن لا يكتبن بسرعة. آن ها به سرعت نمی نویسند لا يكتبن: نفي اكتبوا: فعل امر، جمع مذکر مخاطب (دوم شخص جمع)، ثلاثی مجرد مصدرش كتابة / دقت کنيد منفی اكتبوا می شود لا تكتبوا واجبات جمع مؤنث سالم مفردش واجب / لا يكتبن: فعل مضارع، جمع مؤنث غائب، ثلاثی مجرد مصدرش كتابة / بسرعة: حرف واسم ساكتب درسي. درس را خواهم نوشت. ساكتب: مستقبل ساكتب: فعل مضارع (آینده)، متکلم وحده، ثلاثی مجرد مصدرش كتابة / دقت کنيد منفی ساكتب می شود لن اكتب / درس جمعش دروس/ ي: مضاف إليه

إننا سوف نكتب أبحاثاً. همانا ما پژوهش هایی را خواهیم نوشت. سوف نكتب: مستقبل

إن: حرف تأكيد كل جملة / نا: ضمير متکلم مع الغير / سوف نكتب: فعل مضارع (آینده)، متکلم مع الغير، ثلاثی مجرد مصدرش كتابة أبحاثاً جمع مکسر مفردش بحث / س، سوف + مضارع ← آينده مثبت / لن + مضارع ← آينده منفی نکته: «سوف نكتب» آينده مثبت است منفی آن می شود «لن نكتب: نخواهیم نوشت» / سوف لا نكتب یا لا سوف نكتب غلط است ما كتبتم تمارينکم. تمرین هایتان را نوشيدید. ما كتبتم: ماضی منفی مثبت آن می شود كتبتم ما: حرف نفي / كتبتم: فعل ماضی، جمع مذکر مخاطب (دوم شخص مفرد)، ثلاثی مجرد مصدرش كتابة / تمارين مفردش تمرين كم: مضاف إليه نکته: «قد كتب: نوشته است ماضی نقلی مثبت» منفيش می شود «لما يكتب یا لم يكتب: نوشته است» / ما قد كتب یا قد ما كتب غلط است.

كانوا يكتبون بدقة. به دقت می نوشتند. كانوا: ماضی / يكتبون: مضارع

نکته: منفی «كانوا يكتبون: ماضی استمراری مثبت» می شود «ما كانوا يكتبون، كانوا لا يكتبون، لم يكونوا يكتبون» نمی نوشتند.

نکته مهم: «كانوا يكتبون» معادل ماضی استمراری فارسی است یعنی در ترجمه به فارسی مانند ماضی استمراری فارسی ترجمه می شود نه اینکه فعل «كانوا يكتبون» در عربی ماضی استمراری است چون در عربی «ماضی استمراری» ندارند فعل های عربی ماضی، مضارع و امر است. اگر فعلی را به صورت ماضی نقلی، ماضی استمراری، ماضی بعید ترجمه می کنیم همه در عربی فعل ماضی هستند «قد + ماضی همیشه ماضی نقلی، كان + مضارع همیشه ماضی استمراری» یعنی ماضی را با مضارع در مفهوم ماضی استمراری می گیرند / و نیز اگر فعلی را مضارع اخباری، مضارع التزامی، مستقبل، نفي، نهي ترجمه می کنیم همه در عربی مضارع هستند «أن + مضارع همیشه مضارع التزامی، س، سوف + مضارع همیشه مستقبل، لا + مضارع بدون تغییر همیشه نفي، لا + مضارع با تغییر همیشه نهي» برای همین همه زیرشاخه مضارع هستند و در کنکور فعل ها را ماضی، مضارع یا امر می نویسند. مانند: سيذهبون: فعل مضارع، جمع مذکر غائب، در کنکور كانوا يذهبون را هیچگاه ماضی استمراری نمی نویسند بلکه آن را دوتا فعل حساب می کند «كانوا» ماضی و «يذهبون: مضارع اما در ترجمه نمی نویسند «بودند می روند» بلکه آن را به زبان خودمان ماضی استمراری ترجمه می کند «می رفتند» برای همین ما به این فعل ها می گوئیم «معادل ماضی استمراری»، معادل ماضی بعید، معادل مضارع التزامی / بدقة: حرف واسم / دق يدق ادقق دقة

التَّمْرِينُ الثَّانِي ص ٧ : ضَعَّ فِي الدَّائِرَةِ العَدَدَ المُنَاسِبِ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ» ضَعَّ = اجْعَلْ / وَضَعَ = جَعَلَ

١- الشَّرَرَةُ ٧ مِنَ الأَحْجَارِ الجَمِيلَةِ الغَالِيَةِ ذَاتِ اللُّونِ الأَبْيَضِ.

پاره آتش از سنگ های زیبای گران دارای رنگ سفید است.

شَرَرَةٌ = جَذْوَةٌ / أَحْجَارٌ مَفْرُودٌ حَجَرٌ / حَجَرٌ جَمْعٌ مَكْسُورٌ أَحْجَارٌ وَ حِجَارَةٌ / الجَمِيلَةُ: صِفَتٌ بَرَاءِ أَحْجَارٍ / الغَالِيَةُ: صِفَتٌ دُومٍ بَرَاءِ أَحْجَارٍ ذَاتِ: صِفَتٌ سَوْمٍ بَرَاءِ أَحْجَارٍ / ذات: اسم دائم الإضافة / اللُّونُ: مضافٌ إليه / أبيض: صِفَتٌ بَرَاءِ لَوْنٍ / دَقَّتْ كَنِيْدٌ عَرَبِيٌّ صِفَتٌ نَدَارِيْمٍ بَرَاءِ يَكِ مَوْصُوفٍ چَند تا صِفَتِ مِی تَوان آورد.

٢- الشَّمْسُ ٢ جَذْوَتُهَا مُسْتَعْرَةٌ، فِيهَا ضِيَاءٌ وَ بِهَا حَرَارَةٌ مُنْتَشِرَةٌ.

خورشید آتش آن فروزان است، در آن روشنایی است و به وسیله آن گرمایی پراکنده است.

الشَّمْسُ: اسم، مفرد، مؤنث / جَذْوَةٌ = شَرَرَةٌ / ها: مضافٌ إليه / مُسْتَعْرَةٌ بَرُوزُنٌ مُفْتَعَلَةٌ اذْفَعَلٌ اسْتَعَرَ يَسْتَعِرُ اسْتِعَارًا / فِي: حرف ها: ضمير متصل مؤنث چون به شمس برمی گردد / دَقَّتْ كَنِيْدٌ فِيهَا: حرف واسم است ومضاف ومضافٌ إليه نیست چون مضاف ومضافٌ إليه دوتا اسم هستند نه حرف واسم / ضِيَاءٌ = ضَوْءٌ، نَورٌ / وَ: حرف عطف / بِهَا: حرف واسم / حَرَارَةٌ مُنْتَشِرَةٌ: مَوْصُوفٌ وَصِفَتٌ

٣- القَمَرُ ٣ كَوَكَبٌ يَدُورُ حَوْلَ الأَرْضِ، ضِيَاءُهُ مِنَ الشَّمْسِ.

ماه سیاره ای است که دور زمین می چرخد و روشنایش از خورشید است.

القَمَرُ جَمْعُ أَقْمَارٍ / كَوَكَبٌ: سَيَّارَةٌ / كَوَكَبٌ جَمْعُ كَوَاكِبٍ / يَدُورُ: مِی چَرخَد / يَدُورُ: فَعْلٌ مُضَارِعٌ، مَفْرُودٌ مَذْكَرٌ غَائِبٌ (سوم شخص مفرد)، ثَلَاثِيٌّ مَجْرُودٌ مَصْدَرٌ دَوْرَانٍ / دَارٌ يَدُورُ دَوْرَانًا / دَقَّتْ كَنِيْدٌ «الدَّارُ، دَارٌ» اسم است به معنی «خانه» الدَّارُ = الأَيْتُ اما «دار» فعل است به معنی چرخید / حَوْلَ: اسم دائم الإضافة / الأَرْضُ: مضافٌ إليه / الأَرْضُ: مؤنث جمعش أَرْضِيٌّ / ضِيَاءٌ = ظَلْمَةٌ / هُ: مضافٌ إليه مِنَ الشَّمْسِ: حرف واسم

٤- الأَنْعَمُ ٥ بُخَارٌ مُتْرَاكِمٌ فِي السَّمَاءِ يَنْزِلُ مِنْهُ المَطَرُ.

نعمت ها بخاری جمع شده در آسمان است که باران از آن نازل می شود. (می بارد)

الأَنْعَمُ مَفْرُودٌ نِعْمَةٌ / نِعْمَةٌ دُوتَا جَمْعٌ دَارِدٌ أَنْعَمٌ وَ نِعَمٌ / متراکم: جمع شده، فشرده / مُتْرَاكِمٌ بَرُوزُنٌ مُتَّفَاعِلٌ اذْفَعَلٌ تَرَاكِمٌ يَتْرَاكِمُ تَرَاكِمًا فِي السَّمَاءِ: حرف واسم / يَنْزِلُ: فَعْلٌ مُضَارِعٌ، مَفْرُودٌ مَذْكَرٌ غَائِبٌ (سوم شخص مفرد)، ثَلَاثِيٌّ مَجْرُودٌ مَصْدَرٌ نَزُولٌ / نَزَلَ يَنْزِلُ اِنْزِلَ نَزُولًا دَقَّتْ كَنِيْدٌ نَزَلَ: نازل شد، پایین آمد اما اَنْزَلَ: نازل کرد، پایین آورد / مِنْهُ: حرف واسم / مَطَرٌ جَمْعُ امْطَارٍ

٥- الأَغْيَمُ ٦ مِنَ المَلَابِسِ النِّسَائِيَّةِ ذَاتِ الأَلْوَانِ المُخْتَلِفَةِ.

ابر از لباس های زنانه دارای رنگ های مختلف است.

الأَغْيَمُ جَمْعُ غَيْومٍ / غَيْمٌ = سَحَابٌ / مَلَابِسٌ مَفْرُودٌ مَلْبَسٌ / دَقَّتْ كَنِيْدٌ لِبَاسٌ جَمْعُ أَلْبَسَةٍ اسْتِ وَ مَلْبَسٌ جَمْعُ مَلَابِسٍ / النِّسَائِيَّةُ: صِفَتٌ چُون مَلَابِسِ جَمْعٌ غَيْرَانِسَانٌ اسْتِ صِفَتُش مَفْرُودٌ مَوْثٌ آمَدَةٌ اسْتِ / نِسَاءٌ: اسم جمع است واز لفظ خودش مفرد ندارد / ذات: اسم دائم الإضافة ذات: صِفَتٌ بَرَاءِ مَلَابِسِ / الأَلْوَانِ: مضافٌ إليه / المُخْتَلِفَةُ: صِفَتٌ بَرَاءِ الأَلْوَانِ / مُخْتَلِفَةٌ بَرُوزُنٌ مُفْتَعَلَةٌ اذْفَعَلٌ اِخْتَلَفَ يَخْتَلِفُ اِخْتِلَافًا

٦- الفُسْتَانُ ١ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ.

پیراهن زنانه قطعه ای از آتش است.

فُسْتَانٌ جَمْعٌ مَكْسُورٌ فَسَاتِيْنٍ / دَقَّتْ كَنِيْدٌ كَلِمَةٌ هَائِيٌّ مَانِدٌ «فَسَاتِيْنٍ، بَسَاتِيْنٍ، شَيَاطِيْنٍ، مَسَاكِيْنٍ، بَرَاهِيْنٍ، قَرَابِيْنٍ (قربانی ها)، قَوَانِيْنٍ وَ... جَمْعٌ مَكْسُورٌ نَه جَمْعٌ مَذْكَرٌ سَالِمٌ / قِطْعَةٌ جَمْعٌ مَكْسُورٌ قِطَعٌ

٧- الأَدْرَرُ مَرُورِيْدٌ هَا دُرٌّ مَفْرُودٌ دُرٌّ

التمرين الثالث ص ٧: ضَعْ هَذِهِ الْجُمْلَ وَ التَّرَاكِبَ فِي مَكَانِهَا الْمُنَاسِبِ ثُمَّ تَرَجِّمَهَا. ضَعْ = اجْعَلْ
هؤلاء فائزات / هذان الدليلان / تلك البطارية / اولئك الصالحون / هؤلاء الأصدقاء / هاتان زجاجتان

مفرد مؤنث	مثنى مذکر	مثنى مؤنث	جمع مذکر سالم	جمع مؤنث سالم	جمع مکسر
تلك البطارية	هذان الدليلان	هاتان زجاجتان	اولئك الصالحون	هؤلاء فائزات	هؤلاء الأصدقاء
آن باتری	این راهنمایان	اینها شیشه هستند	آن درستکاران	اینها برنده هستند	این دوستان

نکته: اگر بعد از اسم اشاره اسم دارای «ال» بیاید اسم اشاره مثنی و جمع به صورت مفرد ترجمه می شود و جمله نیست اما اگر بعد از اسم اشاره اسم بدون «ال» بیاید اسم اشاره مثل خودش ترجمه می شود و جمله است. مانند: هؤلاء الطلاب. این دانش آموزان هؤلاء طلاب. این ها دانش آموز هستند.

التمرين الرابع ص ٨: اَكْتُبْ وَزْنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ وَ حُرُوفَهَا الْأَصْلِيَّةَ.

ناصر برون فاعل	منصور برون مفعول	أنصار برون أفعال	ن ص ر	أنصار مفردش ناصر
یاری کننده	یاری شده	یاران، یاری کنندگان		
صبار برون فعال	صبور برون مفعول	صابر برون فاعل	ص ب ر	
بسیار بردبار	بسیار بردبار	بردبار و شکیا		

التمرين الخامس ص ٨: ضَعِ الْمُتَرَادِفَاتِ وَ الْمُتَضَادَاتِ فِي الْفَرَاغِ الْمُنَاسِبِ. # =

ضياء / نام / ناجح / مسرور / قريب / جميل / نهاية / يمين / غالية / شراء / مسموح / مجد
روشنایی خواهید موفق خوشحال نزدیک زیبا پایان راست گران خریدن مجاز کوشا

رَخِيصَةٌ # غَالِيَةٌ	راسب # ناجح	يسار # يمين	حزين # مسرور
گران ارزان	مردود موفق	چپ راست	غمگین خوشحال
بيع # شراء	بداية # نهاية	بعيد # قريب	مجتهد = مجد
فروختن خریدن	آغاز پایان	دور نزدیک	تلاشگر کوشا
رقد = نام	قبيح # جميل	نور = ضياء	ممنوع # مسموح
خواييد خواييد	زشت زيبا	روشنايي روشنايي	غيرمجاز مجاز

التَّمْرِينُ السَّادِسُ ص ٨ : أُرْسِمُ عَقَارِبِ السَّاعَاتِ.

أُرْسِمُ : فعل امر، مفرد مذكر مخاطب (دوم شخص مفرد)، ثلاثي مجرد مصدرش رَسَمَ / يَرَسُمُ أُرْسِمُ رَسْمًا / عَقَارِبِ مفردش عَقْرِبَةٌ السَّاعَاتِ: مضافٌ إليه / ساعات مفردش سَاعَةٌ

السَّادِسَةُ إِلَّا رُبْعًا

الثَّامِنَةُ وَ النِّصْفُ

الخَامِسَةُ وَ الرَّبِيعُ

نکته ١: برای بیان ساعت از اعداد ترتیبی مؤنث استفاده می شود نه اعداد اصلی به استثنای «ساعت یک» که می گوئیم «السَّاعَةُ الْوَاحِدَةُ» نه «السَّاعَةُ الْأُولَى»، چون اعداد ترتیبی صفت هستند. مانند: السَّاعَةُ الْوَاحِدَةُ وَ الرَّبِيعُ ، السَّاعَةُ الْوَاحِدَةُ إِلَّا رُبْعًا. السَّاعَةُ الْحَادِيَةَ عَشْرَةَ وَ النِّصْفُ السَّاعَةُ الثَّانِيَةَ عَشْرَةَ تَمَامًا. السَّاعَةُ السَّابِعَةَ إِلَّا عَشْرَ دَقَائِقَ

نکته ٢: برای بیان دقیقه از اعداد اصلی استفاده می شود. مانند: السَّاعَةُ الرَّابِعَةُ وَ عِشْرُونَ دَقِيقَةً. السَّاعَةُ الثَّاسِعَةَ وَ خَمْسُونَ وَ عِشْرُونَ دَقِيقَةً

﴿ وَ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا ﴾

و در آفرینش آسمان ها و زمین می اندیشند پروردگارا این (ها) را بیهوده (بی هدف) نیافریدی.

يَتَفَكَّرُونَ: فعل مضارع، جمع مذكر غائب (سوم شخص جمع)، ثلاثي مزيد مصدرش تَفَكَّرَ / يَتَفَكَّرُ تَفَكُّرًا / فِي: حرف

خَلَقَ: اسم ومصدر / خَلَقَ يَخْلُقُ أَخْلُقُ خَلْقًا / خَلَقَ: مضاف و السَّمَاوَاتِ: مضاف إليه / سَمَاوَات جمع مؤنث سالم مفردش سَمَاء

وَ: حرف عطف / الْأَرْضِ: معطوف (نمی خوانیم) / أَرْض جمعش أَرْضِي و جمع مذكر سالم آن أَرْضُونَ، أَرْضِيْنَ / رَبَّ: منادا (نمی خوانیم)

نَا: مضاف إليه / مَا: حرف نفی / خَلَقْتَ: فعل ماضی ، مفرد مذكر مخاطب (دوم شخص مفرد)، ثلاثي مجرد مصدرش خَلَقَ / هَذَا: مفعول

بَاطِلًا: قيد حالت در پایه دوازدهم می خوانیم / بَاطِلٌ بَرُوزُن فَاعِلٍ / باطل جمع مکسرش أَبَاطِل

شناخت صیغه های فارسی و عربی فعل برای کنکور سراسری

اول شخص مفرد عربی: متكلّم وَحْدَهُ

اول شخص جمع عربی: متكلّم مَعَ الْغَيْرِ

مفرد مذكر مخاطب	يا	لِلْمُخَاطَبِ	/	مفرد مؤنث مخاطب	يا	لِلْمُخَاطَبَةِ
مثنی مذكر مخاطب	يا	لِلْمُخَاطَبَيْنِ	/	مثنی مؤنث مخاطب	يا	لِلْمُخَاطَبَتَيْنِ
جمع مذكر مخاطب	يا	لِلْمُخَاطَبِينَ	/	جمع مؤنث مخاطب	يا	لِلْمُخَاطَبَاتِ
مفرد مذكر غائب	يا	لِلْغَائِبِ	/	مفرد مؤنث غائب	يا	لِلْغَائِبَةِ
مثنی مذكر غائب	يا	لِلْغَائِبَيْنِ	/	مثنی مؤنث غائب	يا	لِلْغَائِبَتَيْنِ
جمع مذكر غائب	يا	لِلْغَائِبِينَ	/	جمع مؤنث غائب	يا	لِلْغَائِبَاتِ